

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemana za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. **Opravništvo**, na katero naj se blagovoltjo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

O položaji.

Zrak je silno soparen v velikej politiki. Zlasti v Petrogradu in morda še bolj na Dunaji se vrše velike odločitve. — Dobro znamenje je, da velik strah obhaja „N. Fr. Pr.“ katera meni, da za zdaj je „nevarnost“ (da bi Avstrija z Rusijo hodila zoper Turčijo) odvrnena, da pa se more vedno povrniti. „Vse se, pravi „N. Fr. Pr.“, da je tukaj (na Dunaji) jako vplivna stranka, katerej je zveza z Rusija program (to je večini avstrijskega prebivalstva program) in vsled tega sili ta stranka z vso močjo na to, da se maršira v Bosno in Hercegovino in se tedeželi osvoje. Poslanje Sumarakovo je te osvojevalne sanjače zopet razburilo in zopet vse žile napenjajo da bi politiko grofa Andrassyja s sedla vrgli. Oni terjajo, da se prime ponujana ruska roka in skupaj Turčija razkosa.“

O istej stvari se piše iz Berlina: Dasi ravno postaje situacija dan na dan bolj kritična, vendar oficijozni krogi čisto nič ne povedo kako se bode držala Nemčija. Tukaj se misli, da je Avstrija v velikej odločitvi ali in kako bi intervenirala v severnih provincijah Turčije.

Magjarsk Andrassyjev list „Nemzeti Hir-lap“ pak ima iz Dunaja poročilo, da je naša monarhija odbila sodelovanje z Rusijo, da hoče mir ali ne miru za vsako ceno.

Berlinsk dopisnik „P. L.“ pripoveduje dalje o istej stvari, da se Andrassy zdaj nasmernja na Nemško, zaradi česar je Rusije na Nemčijo huda. Dokler je Andrassy na

krmilu, pravi dopisnik, ne bode intervencije in aneksije ali če on pade, potem nastanejo pogubne reči.

Ruski časniki pišejo ljuto proti Magjarom in njihovej turškej politiki, magjarski pak se tako daleč izpozablja, da strastno pravijo, da pri nas nihče ne bode prej proti Turčiji vojeval, kdor prej ne uniči ogerske konstitucije. To je predrzen govor! Kakor da bi res Magjari imeli celej monarhiji ukazovati! „N. W. T.“ pravi, da baš to strastno govorjenje nij tako, da bi ohranjenje miru pospeševalo.

Iz teh novinskih pobirkov vidijo naši bralci, da se vedno bolj zbirajo oblaki nad našimi glavami. Bog daj, da bi se stvari odločile na korist Slovanstva in patrijotičnega Avstrijstva. Zares 11 ura je uže in zadnji čas je moliti za to.

Grška in vojska.

Grški kralj se uže dolgo mudi s svojo ženo pri ruskih svojih sorodnikih v Peterburgu. Tam čuje lahko o simpatijah, katere donša njegova okolica krščanom v Turčiji. Sigurno tudi ruska diplomacija ne bode dolge navzočnosti helenskega kralja v Rusiji neporabljen pustila.

Mej tem je grška vlada doma v Atenah dolgo mižala. Upanje, ki so ga Srbi imeli na Grke, nij se izpolnilo. Ministerstvo grško se nij ganilo, strah pred Turki in pred Angleži je sine starih Helenov držal v zakotku boječe pazeč, kako bode Turek prehitro zmlinčil predrznega Srba.

A zdaj, ko uže četrti mesec od začetka rata teče in Turčija s svojimi vojskami nij

mogla ni jedenkrat odločilneje premagati malo izurjene srbske milične vojske, zdaj je začelo tudi v Greciji ozbiljno vreti. Narod grški se oglašja po taborih za vojsko s Turki. V parlamentu je bila prinesena interpelacija, ali hoče tudi grška vlada vse storiti, kar je za začetek vojne potrebno, namreč hitro oboroženje dopolniti.

Temu se grška vlada nij mogla ustavljati. 4. oktobra je minister Komunduroš sprejel deputacijo naroda in sicer nekoliko diplomatiziral, da si za vse nepredvidne dogodke vratica za izsmukniti odprta pusti, vendar odločno izpovedal, da Grška pojde v boj. Menda bode vendar v tem smislu odgovoril tudi v zbornici!

Dejal je namreč: „Vlada je vašega mnenja glede oroženja in bode vašo željo izpolnila, kolikor je v njenej moči. Da pa resno stopi v delo, mora si ves narod velike žrtve naložiti. Vlada bode v tem smislu postavila predložila, z željo, da nepremekljiva podloga narodne politike bode razvijanje vojske na suhem in na morji. Grecija bode bolj previdnost pred očmi imela nego čutja, vendar ne bode pozabila, da je z najožjimi vezili krvi vezana z vsemi grškimi rodovi. Naša zgodovina nam je pokazala, da sama čutstvena politika škoduje i notranji red i finance. Grške provincije so za zdaj še mirne, ker so prepričane(?), da se njih pravice izpoznava, da se njih trpljenja ne bodo prezirala. Turčija sama prizna, da je treba radikalno reformirati. Mi upamo, da bode razum Turčije in humanitarnost Evrope nas oprostila silne potrebe, da bode mo morali vrata

Listek.

Valovi srca.

(Izvirna novela, spisal J. Medvedov.)

VI.

(Dalje.)

„Aj, to vam pač letni čas, ta jesenski obraz tako teži dušo. Res nekako milo utegne človeku postajati pri srci, ko gleda okrog in okrog mrleče rastlinje, ko diha iz prirode ta duh po razrešanji in trohnohi. Nu, pa jaz si mislim: to je naraven zakon, da ona jedenkrat kali, jedenkrat medli. Malo mesecev in zopet pride ljuba pomlad in ž njo novo življenje, novo veselje tudi v srce človeško — in v mislih na to jaz ne morem žalovati zdaj v jeseni.“

Govoreč to je Rastislav približal se tik k Ljudmili, katera po kratkem méni:

„Možki, vi imate tako brezčutno srce!“

„O gospodična, tega svojega izreka pač nijste dobro premislili! Tudi naša moška

srca krijejo čute, čute, kateri nam pa jako velikrat otopajo se ob marsikaterih trnjevih spletkah, osnovanih po vas, ženskah!“ odgovori Rastislav čuteč, da Ljudmila je oziroma na pretekke dogodke grenkobe očitaje one besede naslovila njemu na uvažanje.

Na to njegovo opravičevanje tudi ona nekaj trenutkov molči. Potem kakor da tiho priznava njegovo obdolževanje pravi mehko: „Gospod doktor! Vi pa zdaj hudo zane-marjate našo hišo. Kaj smo vam žalega storili, da nas tako po redkem obiskujete?“

„Resnično, gospodična Ljudmila,“ odgovori Rastislav ves zavzet „vi me zelo iznenadate s tem svojim vprašanjem! Jaz sem zmerom rad obiskaval vas tolikrat, kolikorkrat mi je po ugodnem prijateljstvu z vami le dostojno se zdelo. Raje, da sem katerikrat še prepogosten in — nepovoljen gost vam bil!“

„O gospod doktor! To me hudo žali, hudo, to vaše ostro govorjenje. Menim, da tega nijsva zaslužila, moj stric in pa — jaz!“ pristavi Ljudmila bridko naglasovaje.

„Čast mi je, če je res, kar tu trdite. Toda

menim pač, da morda bi imel, da baš gledé vas trdno ostanem pri svojih besedah!“ reče on.

V tem Ljudmila, kakor da silen vihar razsaja po njej, hitro postaja nemirnejša. Roka jej nepokojna s knjige vhaža na lice odstranjevat lase z vročih sencov. Lica jej vidno rudé, oči žaré in povišano dihanje jej čedalje močnejše goni razvneto nedrije.

„Zato pa, čestita gospodična,“ nadaljuje Rastislav „nijsem hotel niti nočem očitati vam nič. Veliko, veliko ugodnih in lepih ur sem užival v vašej družbi in le žal mi, da take sreče pa zdaj ne bodem mogel več imeti tolikrat ali morda celo kmalu nič več.“

„Kako to, če smem vprašati?“ poprime Ljudmila prestrašena.

„Pričenjajo se volitve v deželni zbor, in to mi nalaga mnogo posla. Agitovat pojdem po deželi najmenj za štirinajst ali celo za celi mesec dnij.“

„Oh, agitovat! — nikar ne hodite, gospod doktor!“ vsklikne Ljudmila živo in povzdigne obraz.

pravičnosti razbiti, če se nam same ne odpro.“

To je vendar jasno in za malo Grecijo dovolj odločno in vojevito govorno. Če je v Helenih še kaj moštva in značaja (prav prav mnogo ga nij, to znamo) mora se iz tacega govora dejanje roditi. In potem vzraste Turčiji nov sovražnik, vzraste v orientalnem vprašanju nov faktor, s katerim se dozdej resno še računalo nij.

Jugoslovansko bojišče.

Črnogorci so 4. oktobra prijeli zadnji del (arriergardo) Muktar-paševe turške vojske, katera se je v Hercegovino nazaj umikala in so jo pretepli. Povlekla se je na Gorico nazaj. Torej Črnogorci imajo novo zmago znanovati, Muktar pa novo sramoto, ker je ob svojem času zaklel se, da bode le kot zmagovalec Črnogoro zapustil. — S to zmago pa so tudi podrti vsa obrekovanja, ki so letela na črnogorskega kneza, češ, da se ne obnaša pravilno, kar so Srbi Milana za kralja izklicali.

Ker nij v zadnjih bitvah 28. sept. in 30. septembra in 1. oktobra mogla niti turška niti srbska vojska svojega nasprotnika odločno premagati, nego so oboji ohranili svoje pozicije, (kar je za napadajoče Turke toliko kot pobitje, seosebno ker so oni glavna vojska mnogomilijonne države nasproti malej Srbiji) — poroča se zdaj, da Turki in Srbi dobivajo kolikor morejo več vojske na pomoč. Turkom je, to se ve da, lažje dobiti več ljudij nego Srbom. Kerimpaša je iz vseh bližnjih mest garnizone k sebi poklical. Od Osman-paše je poldruga baterija ob Timoku doli čez Niš na Moravo marširala h Kerimu na pomoč.

Temu nasproti tudi Černjajev gleda, kako bi svojo vojsko pomnožil z infanterijo in artilerijo. Nekoliko ibarske srbske armade je dobilo povelje v Deligrad marširati k njemu; tudi iz Jankove Klisure je pet bataljonov prišlo.

„Pol. Corr.“ poroča, da vsled mnogih nakupovanj je Srbom zmanjkalo denarja; zato se je finančni minister obrnil v Rusijo, v Moskvo in Petrograd k bogatim bankirjem ruskim za posojilo 24 milijonov dinarov.

Lažje jih bode dobil, nego velika Turčija kje pol menj.

Iz nezanesljivega Zemuna se poroča „N. Fr. Pr.“, da so Srbi zaseli zopet Zajčar, katerega so Turki požgali in zapustili.

Iz turškega taborja se piše v „N. Fr. Pr.“, da je bilo samo v glavno turško bolnico v Niš dosedaj 5500 ranjenih Turkov prinesenih.

Iz Bosne poroča dr. Liddon, da Turki brez usmiljenja zdaj vsacega kristijana, katerega z orožjem dobodo, ali če v njegovej hiši kako orožje najdejo, na kol nataknejo ali pa drugače pobijejo.

O Despotoviću se iz Knina telegrafira, da je 30. septembra pretepel 4 turške bataljone in jih v beg zapodil, ter požgal v mestu Klinc 300 turških hiš, naplenil orožja, konj in streliva. Turki so izgubili 100 mrtvih, vstaši 11, mej temi je Milanović, adjutant ruskega naslednika. (Ta vest kaže, da je bila laž, če so pravili, da se je Despotovičeva četa razbila.)

Iz Harkova v Rusiji se poroča: Kijevski guverner Nikola Fedorović Vaskov je svojega edinega sina, kavalerista poslal v Srbijo in mu dal 50.000 rubljev, da jih Černjajevemu izroči za podporo ruskim in srbskim oficirjem.

Z Rusijo ali proti Rusiji.

Pod tem naslovom je prinesel „Pester Lloyd“ članek, v katerem ščuje na Rusijo in hoče, da se naša monarhija spusti v vojsko zoper Rusijo zato, ker ona podpira naše jugoslovanske brate, da bi se politično od Turčije osvobodili in nove samostalne države si na meji našega cesarstva naredili. Magjarski organ je pa tako nesramen, da ne govori le v imenu svojem, ali le v imenu magjarskega naroda, temuč on se predrzne govoriti v imenu vseh narodov našega cesarstva, rekši, da bodo radi velike žrtve nosili, če bode šlo na Rusa. V imenu Hrvatov zagrebški „Obzor“ to magjarsko drznost in laž tako-le odbija, rekoč, da mi avstrijski Slovani nemamo volje braniti turške sramote proti Rusiji, ki hoče dobro kristijanom in bratom. „Obz.“ pravi:

„Neima sumnje, kako govori peštanski Lloyd, onako misle svi Magjari do jednoga, pa bude li na njihovu, to će monarkija voditi

najopasniji rat, da jadona Bosna, Hercegovina i Bugarska ostanu zarobljene pod jarmom turskim.

No mora se posumnjati, da i drugi narodi, da i koji narod u monarkiji, izuzam magjarski, misli, kako „P. Lloyd“ piše.

Mi u ime hrvatskoga naroda smijemo smjelo izreči, da on prvi tako nemisli. Dobro će biti, da u Pešti timi iluzijami nezavaravaju.

Ni jedan slavenski narod u monarkiji, ni sam poljski tako nemisli, kako piše „P. Lloyd“.

A po svih znacih sudeć, pošto i sama nova Pressa za slučaj rata medju Rusijom i Turskom zahtieva lokaliziranje rata sumnjamo vrlo, da bi i njemački narod u monarhiji hotio voditi opasni, vrlo skupi (dragi) možda financialno i militarno zatorni (pogubni) rat, da se Magjari oslobode umišljena straha.

Vojska pako želi kooperaciju s Rusijom proti Turskoj.

U tih okolnostih nije dopušteno pozivati se na požrtvovnost svih naroda v monarkiji, koja je brez sumnje osigurana cjelovitosti njezinoj, nepovrjedivosti prejasnoga prietola, ali robstvu tudjih naroda nikada se posvetiti neće, nikada se posvetiti neće sramotnomu za naš vek turskomu barbarstvu, turskoj truleži, turskoj agoniji.

A u tih okolnostih rat s Rusijom, da ga jedan narod silom naprti monarkiji, još je opasniji, jer iza jedne izgubljene bitke, mogli bi svi sglavci u državnom organizmu popucati i nastao bi kaos, kakva možda sviet još nije vidio.“

Misel o rusko-angleškeji zvezi.

Iz Rusije 28. sept. [Izv. dop.]

Uvodni članek št. 212 „Slov. Naroda“ jarko riše sedanje gibanje angleškega naroda, katerega vodijo diplomati à la Gladstone etc. Čitatelj mogel bi na podlogi tega članka misliti, ka je delo južnega slavjanstva uže končano, i to končano, kolikor more biti dobro, ker dva naroda, ruski in angleški podajata si

(Dalje v prilogi.)

„Aj, gospodična Ljudmila! Resnično, ta vaša želja mi je popolnem nerazumljiva. Jaz, ki imam priliko delati za sveto narodno stvar, pa bi leno držal roke navskriž?“ pravi Rastislav ves goreč.

„O prosim, lepo vas prosim: nikar ne hodite agitovat!“ sili ona še jedenkrat in oči jej tako milo-proseče gledajo vá-nj, da Rastislav začuden strmi.

„Gospodična!“ pravi jej „čudim se res, kako to, da vi, ki sem mislil, da imate vendar nekaj domoljubnega čuta v srci, da morete kaj tacega zahtevati od mene!“

Ljudmila položi roko na srce in reče:

„Jaz sem z dušo in srcem Slovenka, in to tudi hočem ostati na veke; ali moj stric — o vslisite me, vslisite, gospod doktor!“

„Da v tem trenutji bi mogel marsikaj vslišati vas, draga gospodična,“ pravi Rastislav rahlo ganen po zadnjem njenem izpovzanji „ali tega — nikoli ne!“

„V imenu prijateljstva vas prosim s povzdignjenimi rokami; imejte usmiljenje z mano!“

„O — potlej je vse proč Oj jaz ne-

srečna!“ vsklikne Ljudmila in povesevši obraz v naročje začne milo, milo izdihati in tožno ihteti.

„Ljudmila! Kaj vam je?“ vpraša Rastislav ginjen in tiho stoji zraven nje.

„O, ne vprašujte me! Vi, le vi ste krivi teh mojih solza!“ vsklikne Ljudmila po nekotkem premolku, in se vskloni.

„Gotovo, jaz vas ne razumem, gospodična,“ pravi Rastislav vznemirjen.

„Da, ne razumete, nočete me razumeti — žalibog! Ali jaz sirota — bila sem srečna imela sem rajski mir v srci; pa verjela sem vašim sladkim besedam, dala sem se prevariti! Kar sem zmerom slutila, to vidim zdaj ter spoznam: vi niste nikoli imeli pravega sočutja do mene; ljubili me niste nikoli! A jaz reva, jaz — postala sem žrtva vašega lehkomišljenega igranja z mojimi najsvetejšimi čuti!“

Govoreči to so jej vroče solze curkoma kipele iz oči in rosile teleče lica. Rastislavu je čudno milo in tesno pri srci. Uže mu je da bi kar na kolena padel pred njo, prosil odpuščanja in z jedno besedo morda vtolažiti jo

popolnem; pa spomin na prizor, ko je pred ne dolgim še časom tudi on kakor zdaj ona vzdihal pred njo, pa bil nevslišan — tisti ga vzdrži, da se ojači in premaga, da skoraj mrzlo reče:

„Gospodična! vmirite, potolažite se! Vas je trenutje razburilo!“ rekoč stopi izpred nje, da bi odšel.

„Trenotje?! Gorje mi — nikoli, na veke ne bom potolažena jaz!“ zavrne ona.

„Z bogom, z bogom!“ kliče Rastislav in urno odhaja.

„Oj mene vbogo!“ vsklikne Ljudmila, zajoka na glas, in vničena se zgrudi v divjem obupu.

Rastislav drvi proč. Zavest, da zdaj pa on odnaša zmago nad pred kratkim še tako ponosno trdobjnim srcem Ljudmilinim, da zdaj je pa ona prosila ga za ljubezen — ta mu širi, ta mu napihuje prsi, da te zmage ves pijan nič ne pomisli, kako smrtno je njegovo nemilo, njegovo prestrogo obnašanje dirnulo ljubezni bolno Ljudmilo, in kolikanj srečnega bi bil pred malo še časom štel se sam, ako bi bila ona hotela vslišati njega. Kakor da je

roke in silita se jeden pred drugim na pomoč bedi in nesreči slavjanskoga juga.

Da, res slavno delo, če bi bilo to delo v resnici mogoče. No nam tukaj v Rusiji sočim vsaj поблиže k jednemu viru, kaže se vse, kar se tiče tega vprašanja, vprašanja o rusko-angleške zvezi nemogoče v jasnejšem pomenu besede. Pomislite, kaj se pravi, biti Angličan? Odgovor je tu kratek: Biti nasprotnik največjih ruskih teženj in idej. Tradicija angleške vlade je taka, da družega mnenja ne more priznati za mnenje pošteno in patrijotično, kakor čuti neumorno sovraštvo k vsemu ruskemu delu. Je li to pravično in za Anglijo koristno, ne bodem razbiral, nam je dosta historija in najnovejši politični dogodki.

Ta dosedanja politika angleškega kabineta more se razdeliti, kolikor se ona tiče Rusije, na tri dela: Prvič angleški flot odpravil je svoje lorde spomladi v Kil, da bi tam pregovorili najsilnejšega sedanjega prijatelja našega — prusko Grmanijo. Znana je ta historija celemu svetu in angleški admiralitet te poskušnje nij storil brez velikega upanja na svojo silo: on je hotel celo odstopiti Helgoland, da bi bila misija tem bolj ovenčana slavnim rezultatom. Anglija se je odpovedala dalje od berlinskega memoranda, v katerem je pokazala Rusija vso svojo silo diplomatične tvoritelnosti na korist in slavo jugoslovanstva. Tretjič Anglija poslala je v Bezikski zaliv svoj flot, da bi na tak način jasno zajavila svoje srčne težnje evropskemu svetu, ka je namenjena poskusiti se za Turčijo na vsak način. Res, od 29. avg. do 10. sept. st. št. bilo je v Angliji 350 mitingov, na katerih se je nejevolja na angleške vlado razlila silnejšem tokom. Ministri primorani so bili govoriti in izpovedovati tendencije svojega ministirovanja. Govorili so vse diplomatično t. j. mnogo in pri tem nič. Anglijski listi so sploh prepričani ka vlada ne krene raz pot, katero je nastopila, a potem angleški narod srečno! Tebi veljajo Državina besede: Ja bog, ja car, ja šef, ja rab. I če „Nov. Vr.“ pravi, da je samo jedna pot čestna in gotova, in to: pot odkritega in silnega dela Rusije brez vseh ovinkov in strašil zapada, brez vse nade na zvezo naroda,

vlada katerega je njeni smrtni vrug bil in je — bodočnost pokaže se — tak smemo mi reči, da je to sploh misel i celj ruskega naroda —r.

Turško vojevanje.

Iz turškega tabora se piše dunajskemu listu:

Ako gre človek iz Niša, pride mimo necega starega zidovja, v katerem je bilo zazidanih nad 3000 človeških glav, katere so pa potem pobožni ljudje na posvečenih krajih pokopali. Ta spomenik turškega zverstva spominja na zmago Arnavta Kumurgija črez Srbe. Ko je bila namreč zmaga dobljena, dal je turški vojvoda pobitim in ranjenim Srbom, kakor tudi onim, ki jih je v komrcemski drapi zajel, glave porezati, in ta stolp iz njih sezidati. Tudi dandenes Turki še tako delajo, povsodi se kažejo čini njihovega zverstva.

Neverjetno je, kako lehkomišljeno pokopavajo trupla, i Srbi i Turki. Ne da bi poprej pogledali, je-li na tleh ležeči res mrtev, ne da bi kontroliral to kak zdravnik, znosijo trupla na kup, a se ve da ločijo svetnike — ubite Turke — od gjaurov Srbov. Prve pokopljejo oblečene, druge skoraj do nazega slečejo ter jih v plitve jame pokopljejo, da noge ali roke iz zemlje molé. Kaj čuda, ako so se torej po armadah, ki okolo kampirajo začele uže epidemije, ki posebno mej Turki, ki so slabo oblečeni in hranjeni, strašno razsajajo. Zdravniki pravijo, da je uzrok kugi samo tako leno pokopanje, a kaj pomaga divjaku Turku pridigovati?

V taboru na starem potoku divja posebno hudo več časa uže disenterija, ki stan bolnikov vsak dan množi, da hodijo neprenehoma bolniški vozovi v vojaške lazarete pri Niši in Sofiji. Regularni serdari pa še ne dovolijo, da bi se Čerkezi in baši-bozuki jemali v lazarete, kar te neizrečeno vzburja.

Kako Turki ravnajo, kamor pridejo, naj uči sledeči izgled. Nekaj ur od Niša je koč, v katero je prišel tudi dopisnik dunajskega „Tagblatt“. Videvši po zidu temne madeže, vpraša svojega dragomana kaj to pomeni. Ta mu začne pripovedovati, popeljavši ga na vrt. Po vrtu je bilo videti raztrgano obleko, v sredi pa je bila nakopičena prst, iz katere je

prihajal mefitičen smrad. Pavo Jovanović se je zval posestnik te hiše, ko se je počela vojska s Turki, šel je Jovanović z družimi možmi k glavnej armadi, ki se je premikala proti Babinej glavi; da li je še živ ali ne, tega dragoman nij vedel; poznal ga je bil pa dobro, ker so ga posli večkrat v Niš privedli. Le to je znal, da soproga Jovanovičeva o prihodu Turkov nij hotela zapustiti koč, ker je bil eden njenih otrok bolan. Kar pridirja četa baši-bozukov. Eden divjih morilcev stopi v koč, in zahteva denarja od žene, ki se je do smrti ustrašila; dobil je nekaj par, a to mu nij dosta. Kar zagleda, da dve leti staro dekle v kotu gloda staro skorico. Divjak skoči tja, mahne s handžarom, pa se glavica zatrklja obupanej materi pod noge. Ko njegovi zverinski tovarši krv zagledajo, se kar opijanijo. Celo rodbino peljejo na vrt, in v malo trenutkih so bile vse glave uboge kristijanske rodbine na tleh — pet osob. Fazli-paša je o tem divjaštvu čul še tisti večer, a še mari mu nij bilo, da bi bil morilce kaznil.

Tako se torej godi po teh prijetnih in plodovitih slovanskih pokrajinah.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. oktobra.

Predsedništvo **državnega zbora** je poslancem uže poslalo dnevni red za prvo sejo 19. t. m.

Za **gospodsko zbornico** so od cesarja imenovani kot novi udje namesto umrlih: minister skupnih financ bar. Hofman, general Koller, Fzm. bar. Mamula, predsednik upravn. sodišča bar. Staehlin, sekcij-ski šef Wehli, guverner zemljiščno-kreditnega zavoda Moser, vitez Napadiewicz, prelat Karl, graščaki Apfaltrern in E. Thun, Hohenstein, W. Pace.

Vnanje države.

Rusija orožuje. Po železnicah se vozi baje uže skoro le vojna priprava. Novica, da Turčija niti angleških uvetov miru nij prevzela, vzbudila je v ruskem narodu še večji srd na Turke nego je vladal dozdej. Vse kliče na vojsko.

Ruska vlada je svojim diplomatičnim zastopnikom v Parizu, Londonu, Berlinu, Dunaji in Rimu poslala poduk kako naj se razgovore z dotičnimi vladami zarad orijentalnega vprašanja. Iz Pariza se javlja uže, da je ruski

celi svet zavrnil s tečajev, taka zavest ga navdaja! Zdaj mu je zadosteno, zdaj je vtešeno njegovo serce!

Baš na pragu mu Javorski zastopi korak. „Ej, kam pa tako hitro, gospod doktor?“ vpraša ga.

„Ven, venkaj na prosto, v širen svet!“ odgovori Rastislav ves goreč.

„O, to ne gre, to ne sme biti tako na prekuc! Čemu? Koliko časa vas nijsem uže videl? Čakite, čakite prijatelj, da se pomeniva kaj, da se beseda vleti!“ poprijemlje Javorski in z desno rine Rastislava nazaj. Ta se brani, izgovarja, pa mu nič ne pomaga! Javorski ga kar vleče, mora se vračati z njim.

Kmalu sta pri polici dobrega vinca, in pri tej priliki čuti se Rastislav brž zopet na pravem mestu. Beseda mu teče gladko in navdušeno, kakor še nikoli!

„Ali po pravici povejte, zakaj se vi zadnji čas tako ogibate nas?“ vpraša črez nekaj časa Javorski.

„Ne utegnem veliko. Kakor veste, imamo zdaj deželnih poslancev volitve pred durmi, in torej mi je kot narodnjaku sveta dolžnost,

da za narodno zmago pridno delam na vse pretege!“ odgovori Rastislav kratko.

„Aj pojdite gospod doktor! Tedaj je le res, da tudi vi ste tak „ultra“! meni Javorski zaničljivo.

„Kak? — če smem izvedeti?“ vpraša Rastislav tvrdo.

„He, ti Slovenci — da so narodni, klerikalni, sanjarski fantasti — tega mi vendar ne morete tajiti!“ pravi Javorski.

„Gospod!“ zavpije Rastislav hitro pogret in na dušek izprazneno kupo trešči na mizo, da se zvoné razleti, „gospod! kako se predrznete tako razžaljivo nezmisel čenčati meni v obraz! Mi narodni fantasti!? Ha! Mi vse svoje napore posvetujemo stvari najsvetejši, osvojevanju našega čvrstega naroda slovanskega iz pod tujceve pete! Nam je jedino le za blagor, za srečo, za svobodo narodovo! In ta divna svoboda, ki je vsakemu resnično izobraženemu človeku najvišji vzor prave pozemske zveličavnosti, za katero torej boriti se velja vsacemu omikancu — ono pa naj bi sanjarsko fantastvo pitalo s ako se Slovenec navdušuje in poganja za njo!? Nesramno!

To more trditi le bedasti in slepo zagrizeni sovražnik našega naroda, kakoršnega mi izpoznate se tudi vi! O, toda tacih puhloglavcev se ne strašimo, ne bojimo se mi! Mi Slovenci smo čil, korenit narod, ki nij še omagal, akoravno ga tisoč let žuli uže tuj jarem. Mi smo še, še stojimo krepko, nijsmo in tudi ne bomo se udali! Borili, borili se bodemo! Mi ne poginemo — mi smo Slovani!“

Rekši ves tresoč se od jeze rine od mize in besedami: „Z Bogom!“ hiti ven.

Javorski nepremakljiv ostane na mestu, kakorbi bila strela treščila vanj. Ko se potem vendar vzmiče po konci, kar vrtoglav brez smotra tava po sobi v giba, kako bi pač najlaglje mogel maščevati se. Potem se napoti na vrt iskat svojo bratranko, da bi pri nji izpraznil in olajšal si razjarjeno srce. Toda Ljudmila si ne upa pokazati mu objokanega obraza, niti najmanjšega nema posluha za njegovo strastno rešetanje. Na telesi in na duši vsa potrta izpred strica ubeži v sobo samovaje udajat se neizmernemu tugovanju.

(Dalje prih.)

poslanik obiskal Mac-Mahona, Thiersa in Decazes in naglašal da car mir želi. — Kongres je mogoč.

Iz **Belgrada** javljajo, da je tudi drinska vojska Milana za kralja sklicala. — Vojevit duh, ki je začel vejati iz Aten navdušil je Srbe še bolj in jim novo upanje dal.

Na **Grškem** se množe po provincijah tabori zoper Turka. — Grška zbornica se je odprla. Bomo videli, ali se bode odločila do česa moževskega.

Rumunska vlada je dala generalnej direkciji rumunskih železnic ukaz, naj ima vozov pripravljenih, da more, kadar bode trebalo 30.000 mož na besarabsko mejo v najkrajšem času prepeljati. — Ruski prostovoljci v velicih tropah skozi Rumunijo v Srbijo hodijo na boj.

Turški sultan je potrdil osnovo velicega sveta, po kateri se nekakov parlamentarizem in zastopstvo v celej Turčiji uvede. Sto petdeset članov se bode v zbornico izbiralo, a 50 se bode volilo od vlade v senat. Kontrolo v provincijalni upravi bi imeli uradniki in občinski zastopniki. — Turška obetanja so znana kot najgrše sleparije. Volk dlako menja ali čudi ne menja.

Iz **Rima** se piše, da je ruski poslanik imel dolg razgovor z italijanskim ministrom vnanjega. — Na Dunaji se je opazilo tudi, kakor je „N. Fr. Pr.“ poročala, da je grof Sumarakov mnogo občil z italijanskim poslanikom. Meni se, da je italijanska ruska zveza gotova.

Iz **Londona** in **Berlina** se zopet poroča, da ker je Turčija odbila ponujane mirovne pogodbe velesil, zopet misel o občnem kongresu živejša postaje in se v diplomatičnih krogih dela za njeno uresničenje.

Nemški poslanik v Beču, grof Stolberg je prišel v Berlin in precej k Bismarsku odpotoval v Varzin.

Angleški parlament bode skoro gotovo izredno sklican. Vlada se je do zdaj branila. Opozicija jo je s svojimi meetingi na to prisilila. Možno je, da se na Angleškem potem vlada prigodi in da nastopi ono, česar naš dopisnik iz Rusije ne verjame.

V **Parizu** nič dobrega ne pričakujejo v diplomatičnih krogih za Turčijo. Orientalna kriza, pravijo, dosegla je svoj vrhunec; zdaj še Grška in Rumunija začne, potem Turčija gori na vseh oglih.

V **Parizu** je 2. t. m. odprl se občni delavski shod. Nič menj nego 212 govornikov se je oglasilo in sicer 21 o ženskem delu, 20 o učencih, 14 o zastopstvu delavcev v parlamentu, 40 o zadrukah, 30 o hranilnicah, 10 o kmetskih zadrugah itd.

Da **Španjci** vstanka na otoku Kubi še zdaj niso zatreti megli, vidimo iz malega telegrama madridskega, ki poroča: Vstasi na Kubi so oddeljenje 200 vojakov obkolili in ujeli.

Dopisi.

Iz Laškega trga 4. okt. [Izv. dop.] Denes smo slavili odlikovanje našega č. g. kanonika A. Žuža z vitežkim križem Franc-Jozefovega reda. Okrajni glavar celjski g. Haas je v kratkem govoru zasluge odlikovanega za šolo i cerkev naštel, ter potem mej pokanjem možnarjev viteški križ na prsa g. kanoniku pripel. Ko se je potem g. kanonik v jako ginljivem govoru za izkazano si čast in za odlikovanje zahvalil, omeni še g. župan v kratkem govoru zasluge odlikovanega. Slavnost se je potem z trikratnimi živio klici na nj. veličanstvo cesarja končala.

Mi pa želimo temu možu, koji je toliko za naš slovenski narod žrtvoval v prospah materijalnega in dušnega blagostanja, da bi še mnogo let odlikovanje in občno spoštovanje užival.

Iz Šoštanja, 2. oktobra. [Izv. dop.] Volitve v okrajni zastop so se v našem

okrajni vršile brez vsega šuma in brez vsake agitacije. Organizirane nemškutarske stranke nij tukaj, da bi uplivala na volilce; a tudi število odločenih zavednih narodnjakov je pihlo. Koliko pa jih je, vsi so izvoljeni v okrajni zastop, v katerem imajo večino za soboj. Sploh pa se vedno bolj kaže, da so okrajni zastopi nepotrebna naprava, ker se glavno njih opravilo omeji na oskrbovanje cest, le-to bi pa isto tako občine opravljale. — Letina je slaba, malo žita, še manj vina, ljudstvo tarna. Kam pridemo? —

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil tudi včeraj **konfisciran**, torej v drugič ta teden! Mi ne moremo za to. Državni pravdnik ga je vzel zaradi dopisa iz Novega mesta, pod katerim je pisatelj podpisan.

— (Feldmaršal-lejtnant pl. Pürker) v Ljubljani priljubljen vojaški poveljnik tukajšnje garnizone, prestavljen je v Zagreb, da bode namestoval pri tamošnji generalnej komandi barona Mollinaryja, kateri je z baronom Rodičem vred namenjen od višjih vojaških krogov, da izvede one črteže, katere bode Avstrija vsled dogovorov z Rusijo v jugu izvesti imela.

— (Nove hišne številke) in novo imenovanje ulic po Ljubljani je sedaj povsod nabito po oglih in nad vežnimi vrati v lepem slovenskem in v nemškem jeziku. Reči moramo, da je vse prav lično in lepo. Zatorej pa močno obžalujemo, če je res, da so po nekkih skrajnih predmetih po noči ljudje osnežili ali celo odtrgali tablice. Prosimo, naj naši prijatelji povsod zoper tak vandalizem delajo. Sklep je sklep. Če so narodni zastopniki ob svojem času zoper govorili in glasovali, učinili so to samo, ker so hoteli velicih stroškov za zdaj ogniti, a nikdar ne iz principa.

— (Šolsko.) Ljubljansko učiteljstvo je volilo včeraj za svoja zastopnika v mestni šolski svet g. Raktelja in g. Belarja. Nekateri bolj narodni in za šolsko korist bolj skrbeči učitelji so volili namesto g. Belarja g. Praprotnika, ki je pa dobil 1 glas premalo. Škoda!

— (O godu carjevem) 4. t. m. je bila v stolici slovesna sv. maša, katere so se udeležili razni c. kr. uradi, deželni odbor, mestno starešinstvo, profesorji raznih šol itd. Vojaštvo je imelo pri nunah svojo slovesnost, dijaki razni šol pa, ki so ta dan praznovali, so se v raznih cerkvah skupno udeležili sv. maše.

— („Slovenska knjižnica“) Peti zvezek te zbirke lepoznanjskih knjig je denes dotiskan. Obsega 20 tiskanih pol. Kakor brž se zveže bodemo ga razposlali vsem dozdanim prejemnikom, od katerih pričakujemo, da nam i novih pridobodo. Takoj potlej pojde šesti zvezek, ki prinaša zopet originalno pripovedno delo, v tiskanje.

— (Dramatično društvo.) Kakor čujemo, skrbi in dela odbor našega dramatičnega društva na vso moč, da se prično tako hitro, kakor mogoče slovenske predstave. Treba je, kakor se nam poroča, mnogo dogovorov s posameznimi igralnimi močmi, pa upati je, da se posredovalno rešijo vse zapreke. Predstave pak se baje ne bodo pričele 15. t. m., nego koncem oktobra. — Kaj je z ono znano podporo, ki se je prikegljala, še ne moremo poročati, ker se še nij izročila društvu.

— (Ljubljanska hranilnica) nam piše: V vašem predvčerajšnjem listu nahajamo notico, da je Brandstetter obema hranilnicama v Gradcu in tukajšnji skupno svoto 50.000 gl. dolžan, in da ta dolg presega pravo ceno posestva, ki služi za hipoteko. K tej notici, v kateri je ljubljanska hranilnica z odličnimi črkami navedena, omeniti nam je, da je posojilo ljubljanske hranilnice varno naloženo na prvi stavek, in da je leta 1871, za časa dovoljenja tega posojila, ki se je dalo gospé Rozi Brandstetter, hranilnica ceno posestva Radvanje na podlogi davkarske katastralne pole cenila na 33.268 gl. Prosimo torej slavno redakcijo, najljudnejše, naj v svojem listu na pristojen način ta popravek objavi, in pristavljamo, da se nam je predložila sodnijska cenitev z 67.618 gl., na katero se pa čisto nič obziralo nij.

— (Ubila se je) včeraj tu zidarska podajalka pri novem zidanju kranjske stavbene družbe poleg Maliča. Pala je z odra tretjega nadstropja, ubila si glavo in precej mrtva obležala.

— (Ujetnice.) Zadnji vtorek so zopet 47 izpridenih žensk peljali iz Lankovica v novo ujetnišnico za ženske, v gorenjske Begunje.

— (Volitve v Trstu in tržaške okolici.) Kakor na Goriškem in v Istri tako bodo volitve tudi v tržaški okolici kmalu jedenkrat, ker troletna doba delovanja tržaškega mestnega zbora, ki je ob enem tudi deželni zbor, mineva 26. novembra t. l. Ker imajo Slovenci v okolici tudi 6 poslancev voliti, naj se uže zdaj pripravljajo in vse dogovore, da jih protivniki ne prekanijo.

— (Odbor družbe kmetijske) je v seji 1. t. m. mej drugim sklenil: Od 200 gl. ki so iz državne subvencije še ostali, 100 gl. podeliti bohinjsko-bistriški, 100 gl. pa belopoljskejskejske družbi. Poročilo viteza Gutmansthal o vinske razstavi mariborske je bilo z veseljem na znanje vzeto, ker je bilo iz njega razvidno, da kranjska vina so bila počastena z dvema srebrnima državnima medaljama, pa so tudi kupca našla celo v vnanje dežele (v Bogdan-Hof v Galicijo itd.) posebno zato, ker so za napravo šampanjca jako pripravna spoznana bila. Odbor je zato jednoglasno sklenil, gosp. vitezu Gutmansthalu, g. Ogulinu, g. Dolencu, g. Permetu in g. Vrtačiču zahvalna pisma poslati. — Prošnikoma iz Jarš in Iške loke za pomoč v njihovih nadlogah odbor nij mogel, kakor bi rad, podeliti nobene denarue podpore, ker nema nikakoršnega zaklada za to.

— (Celovška čitalnica.) V soboto 7. t. m. ob 8. uri zvečer (Sandwirtova gostilna, I. nadstropje) bode redni občni zbor, h kateremu se vsi č. gg. udje in tudi drugi domoljubi, ki domačemu društvu pristopiti nameravajo, uljudno vabijo. Na dnevnem redu je: Poročilo tajnika, blagajnika in gospodarja; — nasvėti zaradi zimske sesije; — volitev novega odbora in društvenega predsednika. Koncem mala skupna zabava. Da bode udeležba prav obilna in da postane naše društveno življenje zopet prav živahno se nadeja Odbor.

— (Rožanska čitalnica) napravi due 8. oktobra 1876 ob 7 uri zvečer na korist logaškim pogorelcem besedo. Spored: 1. Slavnostni govor. 2. Deklamacija: „Po boju“ deklamuje gospodičina L. Hušek-ova. 3. Veselohra: „V Ljubljano jo dajmo.“ 4. Družbena

zabava s petjem, godbo in plesom. Pri besedi svira beneški kvintet. Vstopnina je za ude 30 kr. za neude 50 kr. Večji darovi se s hvaležnostjo sprejemo.

— (Iz Horjula) se piše 1. okt. Denes je obhajal svojo duhovsko šestdesetletnico ali demantno mašo v pastirski službi starosta kranjske duhovščine gospod Aleš Jerala v 85. letu svoje starosti slovesno in krepko še.

— (V ljubljansko semenišče) so sprejeti ti le gospodje: V II. leto Martin Malenšek iz Semiča; prvo leto je dovršil v semenišči dunajskem. V I. leto pa: Valentin Eržen iz Selc, Jožef Jenko iz Cirkelj, Ludvig Jenko iz spodnje Šiške, Janez Janežič in Št. Vida pri Zatični, Andrej Karlin in Stare Loke, Franc Perpar iz Dobrnica, Janez Smrekar iz Št. Helene, Martin Štrumbelj z Iga.

— (Duhovske premembe) v ljubljanski škofiji: g. Matija Torkar je dobil faro Košansko na Notranjskem. Na novo razpisane so te-le fare: Tujnice 4. septembra in Mozelj 1. oktobra.

— (Z Blok) se „Sl.“ piše: 25. sept. zvečer je bila pri nas strašna ploha z bliskom in gromom. Ob 1/2 10. ure je tresčilo v ske denj v bloški vasi, kateri je pogorel, kašča z žitom vred in kakimi 200 centi sena. Nevarnost je bila velika za vso vas, katera šteje 42 števil, le nasprotni sapi. katera je pihala ogenj proč iz vasi, in neutrudljivemu delovanju ljudij, naj bolj pa božjej pomoči se je zahvaliti, da nij zgorela vsa vas. Četrť ure pozneje, ko je začelo v Velicah Blokah goreti se zasliši še en tresk — in zopet je strela vžgala na drugi strani fare v Ravnah samotni mlin, kateri je zopet pogorel s kaščo in žitom vred. Tudi tukaj je obilo škode in nobeden pogorelih nij bil zavarovan; naj bi se vendar enkrat ljudje spametovali in zavarovali.

— (Iz Proseka) nam piše naročnik: Blagovolite poprositi tistega gospoda (d... p...), ki je tako dober, da skorej tretjino listov mesto nas čita, da bi se uže enkrat spomnil vsaj za en kvartal tudi naročnino mesto nas plačati. — (Prav imate! In to se marsikde godi, da nepoklicani ljudje list zadržujejo! Ur.)

— (Vrtec) je v svojem 10. številu za mesec oktober prinesel našej slovenskej mladini sledeče gradivo: Pesence svobodno po nemškem od Lujize Pesjakove; — Milosrčnost in dobroti dobi zmago; posl. Tone Brezovnik; — Bog vse vidi; povest priobčil J. T. — Deva na konji; zgodovinska črtica od V. — Županov maček v škripcu (s podobo v velikej obliki); — Kar moreš danes storiti, ne odlagaj na jutri; povest, priobčil Vlaho Gostač; — Berač, priobčil M. Špoljar; — Reka (s podobo); — Male pripovedke; Dom; Zvonik; Lepa obleka; Duh na podstrešji. Potoček. Prirodnoznanstveno polje: Oklopnik (s podobo). Razne stvari imajo v sebi: Drobtine, kratkočasnice, rebuse in drugo drobjad. — Kakor menda vsi slovenski časopisi ima tudi „Vrtec“ to nadlogo, da se mu naročnina zelo neredno odrajuje, kar se vidi iz zadnjega lista, v katerem založništvo prosi naročnike, da bi vendar uže skoraj svojo dolžnost izpolnili. Žalostna nam majka!

— (Oficijozna natančnost.) „Pol. Corr.“ si da iz Varšave pisati, da je general Sumarakov pozval Črnjajeva, naj ne zavzema pozicije, ki je v nasprotni z njegovim poprejšnjim vojaškim delovanjem, nego naj gre k generalnemu guvernerju poljskemu, feldmaršalu

grofu Bergu, kjer bode imel 6000 rubljev letne plače. Generala Črnjajeva bode ta poziv tem bolj veselil, ker je omenjeni feldmaršal Berg uže pred več leti — umrl.

Razne vesti.

* (Srbska vlada) plačuje, kakor se celo „N. Fr. Pr.“ iz Zemuna piše, vse terjatve ki jih imajo oni, ki jej dajejo orožja, živeža in drugoga vojnega blaga v gotovem denarji in sicer ne v papirji, temuč v dukatih ali zdej v napoleonidrih.

* (Nemški izdelovalci orožja) potujejo, kakor poročajo dunajski listi, močno v Srbijo. Prihajajo večidel iz Berlina, Charlottenburga in Spandaua, preko Beča, in v prihodnjih dneh pričakujejo jih okolu 400, deloma oženjenih, z rodbinami vred. Nemška vlada je početkom zabranjevala to odpotovanje, a ko je glavni agent, nekov Hofman, direktor srbske fabrike za orožje, legitimiral se s pooblastilom srbske vlade, dovolila je nemška vlada, da se engajirajo oni delavci. Posebno mojstri za vrtnje pušek in topov, plačani so jako dobro, in dobijo takoj 25 tolarjev predplačila na roke. Zavezati pak se mora vsak da ostane najmenj pol leta v Srbskej fabriki; potem pak mu je obljubljena prosta pot nazaj.

* (Grof Arnim) je bil 5. oktobra pred državnim sodiščem v Berlinu obsojen v kontumaciji zarad „izdaje domovine“. Obravnanje je bilo skrivno. Bismark zna svoje sovražnike po nemško uničiti.

* (Turške smešnosti.) Po vsem turškem cesarstvu hodijo turški bogoslovci, ki pridigujejo sledeče točke: 1. Zgauri vojskovati se je sveta dolžnost, ki nam jo vera nalga. Naša slava je v vednem bojevanji proti nevernikom, sicer izgubimo vera. 2. Kdor v vojski umre, bode svet mučenik in njegovo ime se bode svetilo v knjigi neumrljivosti. 3. Naša vera nam zapoveduje, da kristijane morimo, ki so poleg nas. Najprvo pa jih moramo pozvati, naj se izpoznajo h koranu, ako pa se branijo, moramo jih umoriti. 4. Kdor ne gre v vojsko, je mohamedov sovražnik. 5. Pred vojsko mora vsakdo pokoro delati. 6. Branje svetih knjig se priporoča. 7. Kako človek postane lahko na pol bog (se ve da, turški. Stavec.)

* (Iz Japana) se poroča zopet en napredek v civilizaciji. Po najnovejšej postavi se mora vsakdo obsoditi le če se mu s pričami krivnja dokaže. Dozdaj je vladala tortura v Japonu in le oni je mogel obsojen biti ki je sam krivnjo izpoznal.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni Revalesscière du Barry

v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrasčenih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, slato filo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v nšasih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, slušanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Prešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanji. Trpel sem vsled prsnih i občutnih bolečinah, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalesscière pričel sem jo rabiti v zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalesscière poponem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresenja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav cenó in okusno hrano, kot najboljši pripomoček, ter ostanem Vaš udani

Gabriel Teschner,
slušatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hušjanja in bolečin vsake vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zljajšali. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalesscière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalesscière zasluži največje hvale, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovljenja moje prisrčne hvaležnosti in popolnega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hušjanji.

Št. 75.877. Flor. Köllera, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučenem kašlji in bolehanji dušnika, omotici in tišcanji v prsih.

Revalesscière je 4 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odrasčenih in otrocih prihrani 50krat več na meni, ko pri zdravilih.

V plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 funta 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. Revalesscière-Biscuiten v pušicah in Revalesscière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gld. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gl. prodaje: Du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijah trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah rakavnicah ali povzetjih. V Ljubljani Ed. Wahr, J. Svoboda, okar pri „zlatem oriu“, v Belki pri lekarju J. Protsamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstcu pri lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschu, v Zadru pri Androviču. (39)

Tržne cene

v Ljubljani 4. oktobra t. l.

Pšenica hektoliter 8 gld. 78 kr.; — rez 6 gld. 40 kr.; — ječmen 4 gld. 70 kr.; — oves 3 gld. — 25 kr.; ajda 6 gld. 50 kr.; — prosó 4 gld. 87 kr.; — koruza 5 gold. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 15 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 96 kr.; — mast — gld. 82 kr.; — špeh frišen — gld. 64 kr.; — špeh povojen — gld. 75 kr.; jajce po 2 1/2 kr.; — mleka liter 8 kr.; govednine kilogram 48 kr.; — teletnine 58 kr.; — svinjsko meso 47 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gld. 95 kr.; — slame 3 gold. 12 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 8 gold. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 6. oktobra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	65 gld. 30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68 . 45 .
1860 drž. posojilo	110 . 75 .
Akcije narodne banke	842 . — .
Kreditne akcije	151 . 50 .
London	123 . 70 .
Napol.	9 . 89 .
C. k. cekini	5 . 91 .
Srebro	102 . 20 .

Licitacija.

12. oktobra 1876 bode se na graščini Schernbüchel pri Čemšeniku blizu Doba, zadnja pošta Vir, dobrovoljno po dražbi prodalo: 9 krav, 2 vožnja konja, 1 žrebe, več gospodarstvenih in drugih orodij, izmej teh posebno dobra ročna mlatilnica, eden na pol in eden popolnem pokrit voz, zbirka mizar-skih orodij in citronova drevesa. (310—1)

Na Viču pol ure od Ljubljane je

pohišstvo

z zemljiščem vred na prodaj; pripravno je za krčmo in za vsako kupčijo, ker je zraven vode in ceste, v dobrem stanu, vse obokano in z opeko krito, ima veliko prostora. Tudi se dá za več let v najem. Natančnejša poročila daje iz prijaznosti opravništvo „Slov. Naroda“. (306—2)

Elikvir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani **želodčni liker**. Pospušuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepi in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—25)

Gabriel Piccoli,
lekarju, na dunajskej cesti v Ljubljani.

Tujsi.

4. oktobra:

Evropa: Božičević iz Ljubljane. — Pezdič iz Gorenjskega. — Koller iz Reke. — Bargher iz Insubrucka.

Pri stolu: Zezulka iz Lipnice. — Komp iz Novega mesta. — Klopčič iz Loke. — Pöher iz Litije. — Bolek iz Dunaja.

Pri mizi: Gerber iz Dunaja. — Götz iz Maribora. — Steten iz Grada. — Weinberg iz Dunaja. — Žink iz Zagorja. — Katz iz Trsta.

Gostilna v najem.

Ena dobra gostilna v rudarji **Bezlinac na Hrvat-skem** se oddaje. Pridružena je tudi mesarija in pekarija.

Odgovarja v tem gospod redaktor Müller v gospodskih ulicah v Ljubljani. (307—1)

Razglas.

Na podlagi sklepa mestnega zbora od 20. in 22. junija t. l. in dovoljenja c. k. deželnega poglavarja za Kranjsko od 12. julija t. l. št. 4606 se bodo hišam mestnega okrožja, izvzemši onkraj Gruberjevega odtoka ležečih predmestji, po določbah postave od 29. marca 1869 (drž. z. št. 67) popolnem nove številke podale, tudi se bodo prostori, ceste in ulice deloma z novimi imeni zaznamovale.

Nove hišne številke se bodo na tablicah zvanjih straneh hiš pribile; vsak hišni posestnik je pa oziraje se na omenjeno postavo dolžan dovoliti, da se tablice nabijejo, in skrbeti, da se taiste ohranijo, dosedanje hišne številke se bodo pa v hišnih vežah napisale.

Stroške novih hišnih števil in njenih ohranjenja ima po omenjeni postavi vsak hišni posestnik sam plačati, in se bo to plačilo od mestne blagajnice izterjalo.

Po popolnej izvršitvi teh opravil se bode novi zapisnik hiš celega mestnega okrožja ljubljanskega, ki bode nove in stare hišne številke obsegal, izdal.

Mestni magistrat v Ljubljani,

29. septembra 1876.

(308—2)

Župan: **Laschan.**

Opozorjenje.

Čast mi je p. n. občinstvu naznanjati, da sem k svojemu poslovanju s **šivalnimi mašinami** napravil še

mehanično delavnico,

in da vse dotične **reparature, očiščenja** itd. najbolje in prav ceno oskrbujem. (305—1)

V Ljubljani pod **Trančo 2.**

Fr. Detter.

Sedmi redni generalni zbor kranjske obrtniške družbe

v Ljubljani

dne 31. oktobra 1876 ob 4. uri po polu dne
v direkcijijski sobi te družbe.

Dnevni red:

1. Poročilo o vseh preteklega poslovnega leta.
2. Poročilo pregledovalnega odbora.

Gospodje akcionarji, ki hočejo porabljeni svojo glasovalno pravo, prosijo se v smislu §. 10 štatutov, naj svoje akcije do 28. oktobra t. l. pri družbeni blagajnici deponirajo in naj si tam legitimacijske liste vzamejo.

(308—1)

Načelnik opravnega sveta.

Narodna tiskarna

v Ljubljani

Z okusnimi pismenkami in olepšavanji, kakor tudi z dobrimi ročnimi in brzotiskalnimi ter družimi stroji in pripomočki popolnem oskrbljena

NÁRODNA TISKARNA

v Ljubljani,

v Kolmanovej hiši v zvezdi,

priporoča se čestitemu p. n. občinstvu za izvršenje vseh v stroko tiskarstva spadajočih del, ter bode jej blagovoljno izročena dela **po najnižjih cenah hitro in okusno** izdelovala, posebno pa:

Letna poročila,
koledarje,
računske poročila,
račune, fature,
cirkulare, menjice,
vstopnice, vabilne liste,
mrtaške ali parte liste,
železcestne vozne liste,
s firmo in železniškim kolekom,
formulare za c. kr. urade,
advokate in notarje,
itd. itd.

Literarne knjige,
časopise, brošure,
kataloge,
glave na pisni papir,
jedline liste, cenike,
diplome, izkaznice,
obiskovalne ali vizitkarte,
poštne vozne liste,
kovrte s firmo,
oznanila za prilepljenje na ogle,
itd. itd.

v Kolmanovej hiši.

štev. 25—26